

[Aage Føgh.]

er at få at vide, efter hvilke principper man vil lade den nye grundværdi træde i kraft, og om man ved beregningen af den nye forrentningsprocent også vil benytte den nye ejendomsskyld.

Dernæst vil jeg gerne sige et par ord om administrationen. Jeg har ved forskellige lejligheder hævdet den opfattelse, at det svageste led i vor jordpolitik i øjeblikket er det administrative, og jeg skal ikke skjule, at administrationen kan være vanskelig. Men forleden dag fik jeg en forespørgsel fra en mand, der havde solgt jord, og som gav mig følgende oplysninger om administrationens forløb: I november 1948 solgte han sin jord. I januar 1949 blev ansøgning indsendt. I maj 1949 blev lån bevilget. I juni 1949 blev udstykning approberet. I maj 1950 blev skødet sendt til sagføreren. I september 1950 blev skødet tinglyst. I oktober 1950 blev skødet modtaget fra sagføreren. Men i januar 1951 er pengene endnu ikke udbetalt.

Det forekommer mig, at en sådan form for administration kan rigsdagen ikke lade gå upåtalet hen. Det må dog være sådan, at når en mand sælger jord til statens jordlovsudvalg, har han sikkerhed for, at han får sine penge, inden der er gået to eller tre år. Jeg spørger derfor den højtærede landbrugsminister, hvem der har ansvaret for, at noget sådant kan ske. Der må være en fejl i maskineriet, som kan rettes. Jeg er ikke ude efter nogen bestemt, jeg ved ikke, hvor ansvaret ligger, men jeg kan sige mig selv, at den fordel, jordlovsudvalget skulle have ved ude i befolkningen at være anerkendt som en stor og kontant køber, mister det fuldstændig, når administrationen sker på denne måde.

Det er de måske lidt kritiske bemærkninger, jeg har at gøre ved denne lejlighed. De vedrører for så vidt ikke de foreliggende lovforslag, men mere princippet for lovenes virken.

Jeg skal iøvrigt kun sige, at i det store og hele er jeg enig med de foregående talere, når de hævder, at lovforslagene egner sig bedst til behandling i et udvalg. Der er en hel del rent saglige oplysninger, jeg gerne vil have i udvalget. Jeg vil bl. a. spørge den højtærede landbrugsminister, om der ikke er mulighed for, at det grundværdital, vi har for 1933, kan opretholdes, så vi bliver fri for omregninger. Jeg kan ikke overse, om det

vil være muligt i praksis, men mig forekommer det ikke, at det grundværdital, vi nu får, er mere værdifast end det, vi havde i 1933. Det er ingen hemmelighed, at jeg godt kan være tilhænger af ændringer, men det skulle gerne være ændringer i nedadgående retning. Det er dog ikke det, jeg agiterer for i dag, jeg spørger kun om det rent praktiske — om man ikke skulle blive stående ved tallet fra 1933.

Et andet spørgsmål i forbindelse med loven om landbrugsejendomme er spørgsmålet om den såkaldte frijord, den jord, der ikke er underkastet lovens bestemmelser. Jeg er blevet opmærksom på det bl. a. derved, at der af Sorø byråd er solgt vistnok 40 tdr. land til ejeren af en herregård, og motiveringen for, at det kunne lade sig gøre, var, at det var frijord. Jeg mener, det må være i strid med i hvert fald tanken i § 24 i landbrugsloven, men hvis det er rigtigt, at der kan købes så meget, når det drejer sig om frijord, synes jeg, det er et område, hvor der bør ske en ændring. Jeg forstår ikke, at det kan lade sig gøre, uden at man spørger statens jordlovsudvalg. Derfor vil jeg gerne have, at vi i udvalget ser på det. Jeg har haft lidt med den sag at gøre i praksis, og jeg har ikke kunnet give nogen bestemt besked, fordi § 24 ikke er helt klar for mig, men jeg vil tro, at hvis den såkaldte frijord er udenfor bestemmelserne om forkøbsretten, vil det være en fordel at få den inddraget derunder, også for at få orden i hele arronderingen i Sønderjylland, hvor de har store mængder af frijord, som i nogle tilfælde er til hinder for en fornuftig arrondering.

Jeg vil også gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om der er penge nok til de bevillinger, der er stillet til rådighed. Jeg har bragt i erfaring, at man har spekuleret på at spare nogle penge ved statens indkøb af tillægsjord. Jeg håber ikke, det bliver tilfældet. Jeg håber, at vi i udvalget kan få sikkerhed for, at den tillægsjord, der kan købes på rimelig måde, bliver der også penge til. Det er en vigtig sag at få klaret, og sparebestrebelseerne burde efter min mening ikke drives så vidt, at de hindrer en fornuftig ordning på dette område.

Endelig vil jeg ligesom det ærede medlem hr. Carl Petersen spørge, om det er det rette tidspunkt at ophæve tremandsudval-